

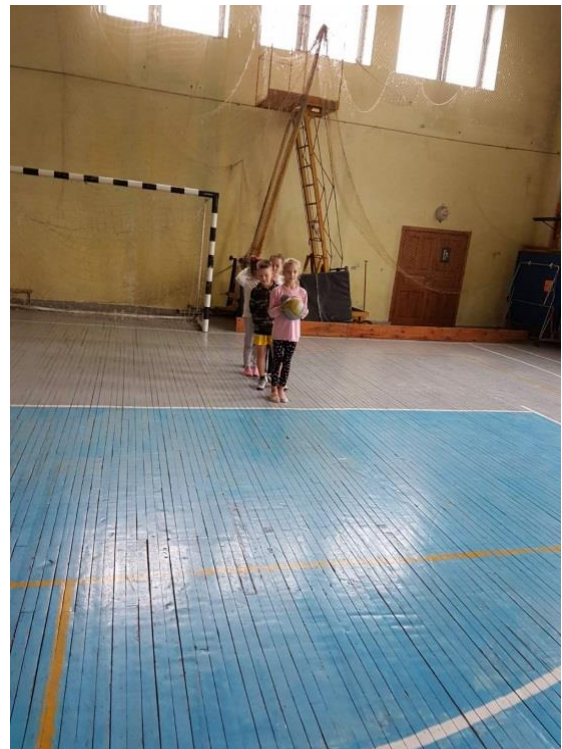
Інформаційний вісник №2

Жовтень 2020

Події, які відбулися в гімназії

День 14 жовтня поєднує в собі відразу три величні свята: День захисника України, День Українського козацтва та свято Покрови Пресвятої Богородиці. Тому напередодні цього дня в гімназії проведено низку виховних заходів, мета яких – нагадати кожному, що захист Батьківщини – найвищий обов'язок. Щоб учнівська молодь усвідомлювала цінність героїзму захисників України, учителі провели позакласні виховні години, на уроках фізичної культури – спортивні змагання, на уроках української мови та літератури – інформаційні хвилини про свято Пресвятої Богородиці.

АКЦІЯ

Учні гімназії долучилися до обласної акції до Дня захисника України **«Листівка захиснику України»**.

Малюнки та обереги передали до Військової частини 3017 Національної гвардії України (м. Харків).

Увага! Діти на дорозі!

Щороку в нашій гімназії проводиться місячник з безпеки дорожнього руху. В рамках цього місячника в гімназії пройшли профілактичні заходи з безпеки дорожнього руху відповідно до плану.

На фото учні 3-А класу під час гри «Твій друг – дорожній рух!»

Святкуємо разом з Україною

- 1 жовтня** – Міжнародний день людей похилого віку та День ветерана
- 4 жовтня** – День працівників освіти
- 14 жовтня** – День захисника України, День українського козацтва, Свято Покрова Пресвятої Богородиці
- 28 жовтня** – День вигнання нацистських окупантів із України

Цього року учні 7-А класу (класний керівник Глишко Ю.В.), підготували і провели соціальний проєкт до Міжнародного дня людей похилого віку та ветеранів.

Діти, в межах проєкту надавали фізичну та матеріальну допомогу тим, хто цього потребував: самотнім людям похилого віку, що проживають в самотності та повинні розраховувати тільки на власні сили. Вони зробили відеоролик, який можна переглянути в Інтернеті за посиланням <https://fb.watch/1rFbS1NtAl/>

День працівників освіти “Вітаємо Вас, учителі ...”

Щороку в першу неділю жовтня відзначають День вчителя. Зазвичай, учні намагаються якнайкраще привітати своїх вчителів у школах, а оскільки неділя вихідний, то вітають в п'ятницю, що їй передує.

Шановні наші вчителі!

Уся шкільна наша родина щиро вас вітає.
Щастя, здоров'я й успіхів вам бажає,
Дай вам, Боже, ще довго молодіти,
Ща й не одну осінь ще з нами зустріти.
За те тепло, що в серці нам вкладаєте,
Любов до рідної землі,
За те добро, якого нас навчаєте,
Спасибі, дорогі учителі!

Освітнянський пікнік просто неба

У такому незвичному форматі цього року працівники освітянської галузі Зміївського району відсвяткували своє професійне свято. На затишному внутрішньому подвір'ї Зміївського ліцею №1 освітян вітали представники районної влади, депутати Харківської обласної ради, колеги і діти.

14 жовтня – День захисника України, Покрова Пресвятої Богородиці, День українського козацтва

13 жовтня 2020 року на базі ПДЗОВ “Біле озеро” відбулися районні військово-тактичні змагання, присвячені Дню захисника України. В заході взяла участь учнівська молодь закладів загальної середньої освіти району.

Команди змагалися в почесному шикванні, проходженні строєм з пісню, наданні першої медичної допомоги, комплексі силових вправ, тактико-спеціальній грі (з елементами «Страйкболу»), вогневій підготовці та ін.

За підсумками змагань було визначено переможців:

I місце посіла команда Зміївського ліцею №1 імені З.К.Слюсаренка,

II місце – КЗ “Шелудзьківський ліцей імені Ю.Є.Кравцова”,

III місце – КЗ “Бірківська ЗОШ I-III ст.”
Команда нашої гімназії була четвертою.

28 ЖОВТНЯ – День вигнання нацистських окупантів з України

Битва за вигнання з території України нацистських окупантів, що тривала 680 діб і складалася з низки великих операцій, у яких брали участь до половини живої сили і бойової техніки всіх діючих радянських Збройних Сил, стала найважливішим етапом на шляху до перемоги над нацистською Німеччиною та її союзниками.

У кінці грудня 1942 р. розпочалося вигнання нацистських окупантів з території України, проте тільки після 50-денної Курської битви влітку 1943 р. почалося безповоротне вигнання нацистів з території України.

Вже наприкінці вересня 1943 р. Червона армія контролювала 700 км лівого берега Дніпра. Почалося форсування Дніпра радянськими військами. Увесь жовтень командування Червоної армії підтягувало резерви і накопичувало війська на правому березі Дніпра, щоб взяти штурмом побудований німцями «Східний вал».

1944 рік став роком вигнання з українських земель нацистських окупантів — 8 жовтня 1944 р. від ворога було звільнено останній населений пункт УРСР у її довоєнних межах — село Лавочне Дрогобицької області. Офіційним днем визволення України вважалося 14 жовтня 1944 р., коли відбулося урочисте засідання в Києві. А Закарпатську Україну радянські війська очистили від ворога силами 4-го Українського фронту 28 жовтня 1944 р.

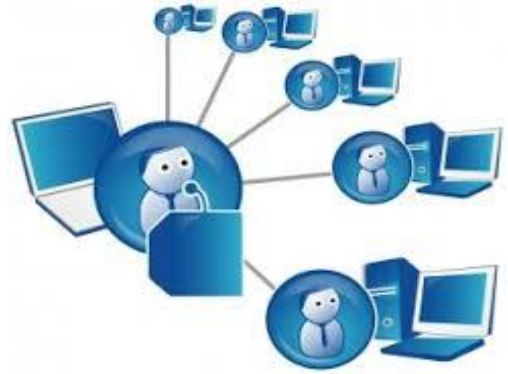
У цей день традиційно вшановують пам'ять воїнів, які загинули в боях за визволення України, та населення, яке постраждало від дій окупантів.

За підрахунками істориків, у ході воєнних дій на території України загинуло близько трьох мільйонів воїнів, понад два мільйони українців було вивезено для примусової праці до Німеччини під час окупації. На території України цілком чи частково було зруйновано понад 700 міст і 28 тисяч сіл, близько 10 мільйонів людей залишились без даху над головою, знищено понад 16 тисяч промислових підприємств.

У ході Великої Вітчизняної війни бойовими нагородами було відзначено близько 2,5 млн. воїнів-українців.

Сьогодні хочеться пригадати імена наших співвітчизників, які своєю мужністю і безкорисною любов'ю до Батьківщини, усіма силами, інколи ціною власного життя, наближали день звільнення України від нацистської окупації.

Конкурс ораторського мистецтва

З нагоди Дня української писемності та мови було проведено в режимі онлайн районний етап фестивалю ораторського мистецтва за темою «**Де ж і голосам
буть, як не в народі, що виростає на
волі, серед степу широкого!**

(І.Карпенко-Карий).»

В конкурсі взяли участь 14 учнів 10-11-х класів з 14-ти закладів загальної середньої освіти.

За підсумками роботи журі I етапу Фестивалю визначено переможців.

I місце посіла учениця 11 класу Зміївської ЗОШ I-III ст. № 2 **Істоміна Анастасія** (учитель **Риженко А.М.**)

II місце – учениця 10 класу Слобожанської гімназії № 2 **Стручкова Анастасія** (учитель **Дудка О.С.**)

III місце – учениця 10 класу Зміївського ліцею № 1 **Куплевацька Олександра** (учитель **Запрій О.О.**).

Членами журі відзначено ґрунтовну підготовку усіх учасників конкурсу.

Ми вітаємо Анастасію та її вчителя, **Дудку Оксану Сергіївну.**

Осінні

канікули

Відповідно до листа Міністерства освіти і науки України №1/9-575 від 12.10.2020 “Про вжиття організаційних заходів із протидії розповсюдженню COVID-19” осінні канікули цього року триватимуть з 15 жовтня до 01 листопада 2020 року включно.

Пам'ятка на осінні канікули учням

Правила поведінки на канікулах

- Постійно дотримуйся правил дорожнього руху. Ніколи не порушуй їх, це небезпечно для життя.
- Переходь вулицю тільки у відведених місцях.
- Не влаштовуй ігри на проїжджій частині вулиці.
- Правильно користуйся міським транспортом.
- Не грайся сірниками та іншими легкозаймистими предметами.
- Будь обережний з газом. Не вмикай його без дозволу батьків та без потреби.
- Не чіпай невідомі тобі предмети. При виявленні вибухонебезпечних предметів, повідом дорослих.
- Будь обережний з електроприладами. Не вмикай їх без дорослих. Не торкайся оголених проводів. Виходячи з дому, перевіряй, щоб усі електропобутові прилади були відключені.
- Будь обережним біля водоймищ. Не влаштовуй ігри поблизу водоймищ.
- Виконуй правила протипожежної безпеки. Не грай з вогнем. Не розпалюй багаття.
- Не чіпай бездомних кішок та собак. Спілкування з ними призводить до нещасних випадків.
- Пам'ятайте про правила поведінки під час пандемії COVID-19. Дотримуйтесь соціальної дистанції. Не забувайте про часте миття рук з милом та перебування в громадських місцях у масках.

Любий учень, дбай про своє здоров'я та життя!

Знаменні та пам'ятні дати

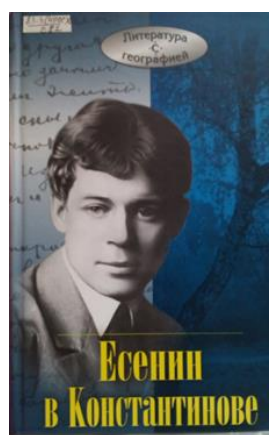
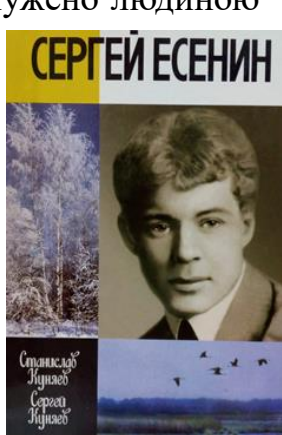
3 жовтня – 125 років від дня народження російського поета **Сергія Олександровича Єсеніна** (1895 – 1925).

Писати Сергій Олександрович почав дуже рано, але років з 9 до 14 складав лише духовні вірші. Друкуватися почав з 1914 року в дитячих журналах, дебютувавши віршем «Береза». Перші збірки віршів Єсеніна «Радуница», «Голубень», «Преображение», «Сельский часослов» (1916) захоплено зустріли критики. Знавці відзначили у творах юну безпосередність і природний смак автора.

У період з 1923 по 1925 рр. створювалися його кращі вірші «Отговорила роща золотая...», «Письмо к матери», «Мы теперь уходим понемногу...», цикл «Персидские мотивы», поема «Анна Снегина».

Сергій Єсенін – один з небагатьох літераторів, творчість якого буквально пішла в народ. Поезія Єсеніна незвичайна за своєю граничною щирістю. У своїй поезії Єсенін зумів висловити гарячу любов до своєї землі, природи, людей, є в ній і відчуття тривоги, очікування і розчарування.

М. Горький написав про Єсеніна: "... не стільки людина, скільки орган, створений природою виключно для поезії, для вираження невичерпної печалі полів " , любові до всього живого у світі і милосердя, яке – найбільше іншого – заслужено людиною” .

5 жовтня 2020 року виповнилося **90 років** від дня народження льотчика-космонавта СРСР, першого космонавта-українця, Двічі Героя Радянського Союзу (1962, 1974), генерал-майора авіації **Павла Романовича Поповича** (1930-2009)

Павло Романович народився в с. Узині Київської області.

Здійснив два космічні польоти:

— як пілот на космічному кораблі «Восток-4» за програмою першого групового польоту з кораблем «Восток-3» (12-15 серпня 1962 р.);

— як командир космічного корабля «Союз-14» і військової орбітальної станції «Салют-3» (3-19 липня 1974 р.).

Після виходу із загону космонавтів продовжував службу на посаді заступника начальника Центру підготовки космонавтів із науково-дослідної роботи (1982-1988).

Президент Асоціації музеїв космонавтики (1989-2009), президент Українського союзу космонавтів (1999-2009).

Помер 29 вересня 2009 року в Гурзуфі. Похований на Троєкуровському кладовищі в Москві.

Почесний громадянин міст Біла Церква, Байконур, Васильків, Гагарін, Калуга, Запоріжжя, Ковров, Магнітогорськ, Полтава.

Під час першого польоту, на прохання конструктора, українця Сергія Корольова, Попович заспівав на орбіті українську пісню «Дивлюсь я на небо, та й думку гадаю...», причому злегка актуалізував текст народної пісні. Він, зокрема, перефразував твір на слова українського поета-романтика XIX століття Михайла Петренка і заспівав: «... ось я сокіл, і ось я літаю!».

Українська мелодія звучала одночасно і в космосі, і на Землі — оскільки Корольов підспівував Поповичу в той момент по радіозв'язку.

Під час мітингу:

В.В. Терешкова, П.Р. Попович і С.П. Корольов

9 жовтня 2020 року – 80 років від дня народження британського рок-музиканта, співака, композитора, письменника, художника, політичного активіста, засновника і учасника гурту «Бітлз», одного з найвпливовіших музикантів ХХ століття **Джона Вінстона Леннона** (1940-1980)

Джон Вінстон Леннон народився в портовому англійському місті Ліверпуль. У школі навчався погано, але розкрив свої творчі здібності – співав у хорі й видавав рукописний журнал, самостійно ілюструючи його. В середині 1950-х, Джон захопився рок-н-ролом і в 1956 році разом зі своїми шкільними друзями заснував гурт Quarry Men, названий на честь школи, у якій усі вони вчилися. Сам Леннон грав в Quarrymen на гітарі. 6 липня 1957 Леннон познайомився з Полом Маккартні та прийняв його до свого гурту. Незабаром Пол Маккартні привів у гурт свого друга Джорджа Гаррісона.

Після закінчення школи, Джон вступив до Ліверпульського художнього коледжу. Там він подружився зі Стюартом Саткліффом, якого теж залучив до Quarry Men, і зустрів свою майбутню дружину Сінтію Павелл (вони одружилися у 1962 р.).

У 1959 році з'являється нова назва гурту Джона Леннона — Beatles. У 1960 році Beatles уперше вирушили за кордон — в Гамбург.

Менеджером Beatles став Брайан Епстайн, який змінив їхній імідж — гурт змінив шкіряні куртки на акуратні костюми зі знаменитими піджаками без лацканів, музиканти перестали курити й лихословити на сцені. Beatles стрімко завойовували популярність, і в 1964 Ліверпульський гурт був вже відомий всьому світу.

У 1964 році Леннон уперше виявив себе не тільки як музикант, а й як письменник. 23 березня вийшла книга його прози й поезії, а 24 червня 1965 з'явилася й друга книга за назвою «Spaniard in the works».

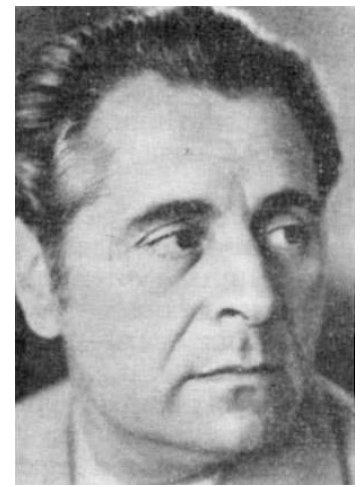
Крім того, Леннон пробував себе як актор.

У 1964–1966 роках Beatles були на вершині слави. Вони постійно їздили з гастрольями по всьому світу, двічі на рік випускали альбоми, знялися у двох фільмах: «Рятуйте!» (англ. "Help!") та «Вечір важкого дня» (англ. "A Hard Day's Night").

8 грудня 1980 року Джона Леннона убив психічно неврівноважений громадянин США Марк Чепмен. У день смерті Леннон дав своє останнє інтерв'ю американським журналістам, після чого без охорони поїхав додому, в район Манхеттен. Коли він вийшов зі своєї машини, Чепмен, який того ж дня незадовго до убивства взяв у Леннона автограф на обкладинці нового альбому «Double Fantasy», зробив п'ять пострілів йому в спину. Через кілька годин Джон Леннон помер у лікарні. Марк Чепмен відбуває довічне ув'язнення у Нью-Йоркській в'язниці за свій злочин.

4 грудня 2015 року у місті Ліверпуль був відкритий пам'ятник гурту «Бітлз». Серед осіб на пам'ятнику зокрема і Джон Леннон.

12 жовтня 2020 року – 90 років від дня народження українського письменника, драматурга, публіциста, журналіста **Радія Федоровича Полонського** (1930 – 2003)

Радій Полонський народився 12 жовтня 1930 року в місті Харкові в сім'ї агронома.

Навчався у 102 міській школі, а під час Великої Вітчизняної війни разом із сім'єю перебував в евакуації в Ташкенті. Закінчивши 10 класів, вступив на відділення журналістики філологічного факультету Харківського державного університету.

Десять років пропрацював журналістом у періодичних виданнях Закарпаття, Харкова і Києва. В шістдесятих роках працював кореспондентом українського радіо.

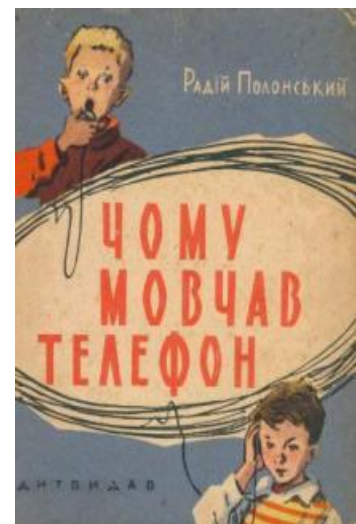
У 1964 р. Радій Федорович став членом Спілки письменників України.

У перші роки незалежності України Радій Полонський очолив харківське письменство і сприяв його подальшому розвитку. Написав понад 20 книжок прози та драми.

Радій Федорович – є автором книжок для дітей "Чому мовчав телефон" (1962), "Таємниця країни суниць" (1964), "Казка про вкрадену зозулю" (1986), повістей і романів "Сто годин сумніву" (1981), "Коротке замикання" (1978), "Яблука пахнуть снігом" (1967), "Острів диваків" (1978), п'єс "День важких рішень" (1975), "Мирний двадцять перший" (1980) та інших творів.

За мотивами казки "Таємниця країни Суниць" студією "Київнаукфільм" у 1973 році було створено однойменний мультфільм.

Помер 5 травня 2003 року.

13 жовтня 2020 року – 95 років від дня народження **Маргарет Тетчер** (1925-2013), державного і політичного діяча Великобританії, яка увійшла до світової історії як «**Залізна леді**». Перша жінка прем'єр-міністр Великої Британії (1979-1990).

95 років тому народилась **Маргарет Тетчер** (у дівочтві Робертс).

У 1950 році Маргарет закінчила Оксфордський університет, а в 1951 році вийшла заміж за підприємця Деніса Тетчера. В 1953 у подружжі з'явилися двійнята, яких назвали Керол та Марк. У 1954 році Маргарет отримала свідоцтво адвоката, а у 1959 році стала депутатом Палати громад.

Після низки змін у посадах Маргарет Тетчер стала першою жінкою прем'єр-міністром європейської держави.

З 1979 року Тетчер докладала максимум зусиль для реформування британської економіки та всього суспільства. Рішучими діями, непохитним слідуванням обраному курсу (попри сувору критику) Тетчер заслужила прізвиська «залізна леді». Вперше її так назвали у радянській газеті «Красная звезда», яку видавало Міністерство Оборони СРСР, у публікації 24 січня 1976 року після промови Тетчер «Британське пробудження».

В Україні була раз – у червні 1990 року. Маргарет Тетчер виступала проти незалежності України.

У 1990 році вона залишила пост лідера партії та посаду прем'єр-міністра. Прем'єрство Тетчер стало найтривалішим у ХХ столітті.

Після виходу у відставку написала книгу «Мистецтво управління державою». Ось декілька цитат «залізної леді», розтиражованих світовими ЗМІ: *«Влада не повинна сидіти на шиї населення й черпати з його гаманців. Усе, що може влада, це заохотити його підприємливість. А потім – піти з дороги і не заважати...»*; *«Є тільки один спосіб бути керівником: це коли керівник іде в добровільне рабство до того, ким керує, але не навпаки. Якщо ж у його поведінці з'являється нехай навіть одна сота претензій на будь-яку перевагу або привілеї, то рано чи пізно ці 0,01 виростають у придушення, деспотію і тиранію»*.

26 червня 1992 року Тетчер було надано титул баронеси.

Тетчер мала слабе здоров'я ще за кілька років до смерті. 21 грудня 2012 року вона перенесла операцію по видаленню наросту на сечовому міхурі. Померла Маргарет Тетчер 8 квітня 2013 року в Лондоні після перенесеного інсульту. Прес-секретар Тетчер, Лорд Белл, підтвердив її смерть о 12:52 за місцевим часом.

Цьогоріч **15 жовтня** виповнюється **160 років** від дня народження співачки, актриси, мемуаристки, перекладачки, фольклористки **Софії Віталіївни Тобілевич** (1860 – 1953).

Вона була не тільки дружиною видатного драматурга І.К. Карпенка-Карого, а й його справжнім другом, порадником, його музою.

Народилася Софія Дитківська у мальовничому селі Новоселиця, нині Жмеринського району Вінницької області, у збіднілій польській шляхетській родині. Коли матеріальне становище родини погіршилося, Софії довелося найнятися нянькою до заможних родин.

В одній із родин, де гляділа дітей, юна Дитківська познайомилась з Броніславою Сидорович, активною діячкою польського національного руху. Саме ця жінка допомогла дівчині в навчанні. Софія швидко опанувала шкільну програму, з легкістю вивчила декілька мов. Завдяки напруженій праці і набутим знанням змогла стати вчителькою. Невдовзі отримала місце викладачки в родині поміщиків. 1880-й став для неї роком тяжких особистих випробувань. Але доля зжалилася і дала змогу займатися тим, до чого тягнулася душа – музикою і театром.

Вона зачаровувала глядачів такими яскравими образами, як Терпелиха у «Наталці-Полтавці» І.Котляревського, баба Бушля і Тетяна у «Чумаках» і «Суєті» І. Тобілевича, Лимериха у «Лимерівні» П. Мирного та багатьох інших.

У 1908-1916 рр. Софія Віталіївна була актрисою театру Миколи Садовського у Києві – першого стаціонарного українського театру Російської імперії. У 1920-1921 рр. грала у Новому драматичному театрі ім. І. Франка під керівництвом Гната Юри у м. Черкаси, гастролювала разом з М. Садовським та П. Саксаганським у різних містах (1926-1930). У 1935 році залишила сцену. На той час їй виповнилося 75.

С.В. Тобілевич
30-ті роки

С.В. Тобілевич
осанні роки життя

Софія Тобілевич у ролі Мелашки
у виставі «Наймичка» за п'єсою
І.К.Карпенка-Карого

22 жовтня 2020 року – 150 років від дня народження російського письменника, лауреата Нобелівської премії з літератури, академіка Санкт-Петербурзької Академії наук **Івана Олексійовича Буніна** (1870 – 1953)

Провів багато років життя в еміграції, ставши одним з головних письменників російського зарубіжжя.

Біографія **Івана Олексійовича Буніна** майже вся складається з переїздів, подорожей (Європа, Азія, Африка). В еміграції Бунін активно продовжує займатися літературною діяльністю, пише кращі свої твори: «Митина любов» (1924), «Сонячний удар» (1925), а також головний в житті письменника роман – «Життя Арсеньева» (1927-1929, 1933), який приносить Буніну Нобелівську премію в 1933 році. У 1944 році Іван Олексійович пише оповідання «Чистий понеділок».

Перед смертю письменник часто хворів, але при цьому не переставав працювати і творити. В останні кілька місяців життя Бунін був зайнятий роботою над літературним портретом А. П. Чехова, але робота так і залишилася незавершеною. Помер Іван Олексійович Бунін 8 листопада 1953 року. Його поховали на кладовищі Сент-Женев'єв-де-Буа в Парижі.

23 жовтня 2020 року – 100 років від дня народження італійського письменника, журналіста **Джанні Родарі** (1920 – 1980)

Джованні Франческо Родарі народився в містечку Оменья (Північна Італія). У дитинстві Джанні Родарі багато хворів, але наполегливо займався – вчився грати на скрипці, складав вірші, малював і мріяв стати знаменитим художником.

Вчився Джанні Родарі в духовній семінарії. Після закінчення семінарії в 1937 році, став працювати учителем в початковій школі і одночасно відвідував лекції на філологічному факультеті Міланського університету, займався самоосвітою. Джанні Родарі подобалося працювати з дітьми, він придумував для своїх учнів забавні і повчальні історії. Родарі написав багато різних віршів і такі казки: «Пригоди Блакитної стріли» (1952), «Джельсоміно в Країні брехунів» (1959), «Казки по телефону» (1961), «Торт у небі» (1966) та ін. Помер Джанні Родарі від важкої хвороби 14 квітня 1980 року в Римі.

31 жовтня 2020 року – 225 років від
дня народження англійського поета
Джона Кітса (1795 – 1821)

Джон Кітс народився 31 жовтня 1795р. в сім'ї власника платної стайні в Лондоні. У серпні 1803р. Джон поступив вчитися у приватну закриту школу преподобного Джона Кларка.

Кітс, втратив батьків на 15-му році життя, був відправлений до Лондона для вивчення медицини; він не міг дозволити собі здобути університетську освіту і навіть не мав можливості зайнятися класичними мовами.

Хоча Кітс і вивчав медицину, але віддав перевагу поезії. У 1817 році Кітс видав першу книжку ліричних віршів, а в наступному році – велику поему «Ендіміон». Недоброзичливі відгуки критики призвели до депресії. Моральні хвилювання прискорили розвиток сухот – спадкової хвороби в сім'ї поета.

У 1818 році його відправили в Південний Уельс, де він трохи окріп. У 1819р. Кітс закохався в Фанні Браун. Вона відмовлялася вийти за нього заміж, поки він не складе собі положення в суспільстві. Дуже обмежені обставини зробили життя Кітса вкрай важкими. Хвороба поновилася. Кітс повільно згасав. Поет усвідомлював це і відбивав у своїх одах і віршах настрої вмираючої молодості і таємничу урочистість переходу в інший світ.

У 1820 році відплив в Італію, сподіваючись поправити здоров'я, але помер у Римі. Перед смертю випустив третю книжку віршів. Це «Гіперіон», «Ізабелла» та інші – найбільш зрілі його твори.

Помер Джон Кітс 23 лютого 1821 року (йому було всього 25 років) і був похований на протестантському кладовищі в Римі. А до тріумфу його, як письменника, залишалося всього кілька місяців. Книга віршів, що вийшла у світ майже відразу після смерті її автора, була прийнята захоплено і мала грандіозний успіх у широкої публіки. А будинок, в якому поет провів останні місяці життя, стали місцем паломництва шанувальників його таланту.

Безпека життєдіяльності

Обережно, отруйні гриби!

Гриби несуть в собі велику небезпеку: у кожного їстівного гриба є двійник – отруйний гриб. Відрізнити їх дуже важко, не завжди дорослий може це зробити. Тому дітям не можна збирати і вживати гриби. Краще милуватися цими дарами природи та малювати картини.

Для отруєння не обов'язково саме з'їсти поганий гриб, просто досить потримати в руках біду поганку, а потім цими ж руками збирати і їсти ягоди. Отруєння може спричинити споживання нормальних грибів, що ростуть у несприятливих екологічних зонах: наприклад, бувають випадки отруєння печерицями, що росли уздовж транспортної магістралі (вони акумулювали у собі отрути з вихлопних газів). Навіть абсолютно їстівний гриб, будучи концентрованим білковим субстратом, може спричинити важкі кишково-шлункові розлади у дітей і дорослих з порушенням системи травлення.

Отже, перші ознаки отруєння можуть виникнути у проміжку від кількох годин до 3 діб після вживання грибів у їжу. При перших симптомах отруєння — нудоті, блювоті, запамороченні, поносі тощо негайно потрібно звернутися до медичного закладу.

Самолікування у випадках отруєння грибами ніколи не дає позитивного результату. Але до надання кваліфікованої медичної допомоги необхідно промити шлунок, прийняти активоване вугілля (2 таблетки для дитини дошкільного віку і до 5 таблеток – для дорослих), очистити кишківник, випити одну столову ложку олії, пити якнайбільше рідини.

Пам'ятайте: несвоєчасне звернення за медичною допомогою загрожує Вашому життю!